

Torah from Around the World

קמח אין תורה אין ואם תורה אין קמח אין אם
*Zonder levensonderhoud is er geen Tora
en zonder Tora is er geen levensonderhoud.*
(R. Eleazar ben Azarja, Pirké Avot 3:21)

Sjabbat 17 maart 2012 / 23 adar 5772

Sidra Wajakheel-Pekoedee, Sjemot [Exodus] 35:1-40:38

Tanach blz. 182-196

Haftara Sjabbat Para: Jechezkeel 36:16-36 Tanach blz. 1112-1113

of alternatief: I Melachiem [Koningen] 7:51-8:21, Tanach blz. 687-689

Commentaar door rabbijn dr. Walter Rothschild

Landesrabbiner van Schleswig-Holstein, Duitsland

Vertaling: Nico Vissel

[Het Engelse origineel](#)

De reistent -de tent voor God- is klaar. De Leviëten -afstammelingen van Gersjon, Merari en Kehat- zullen aanvankelijk hun volle werktijd besteden als verhuizers en de afstammelingen van Aaron als heilige slachters. Het Volk, met een hoofdletter V heeft hun bijdragen aan bouw materiaal gebracht, de Ambachtslieden, Betsaleel en Oholiav hebben zich ongelofelijke vaardigheden eigen gemaakt in de woestijn: goudsmederij, schrijnwerk, naaien, brons smelten, borduurwerk, kleren en waterdichte lederen bedekkingen maken, palen rechtop zetten in hun voetstukken, haken in ringen zodanig vastzetten dat het gordijn recht hangt.

Alles is zo geconstrueerd, dat het gemakkelijk uiteengenomen, vervoerd en daarna weer samengebouwd kan worden in een winderige woestijn met ongelijke ondergrond. Het is allemaal niet zo eenvoudig als het klinkt. Als u het eens probeert zult u merken, wat ik bedoel. Loodgieterij, tegelwerk en schilderen hadden ze niet in hun verzameling klusvaardigheden. En moesten ze ook hun eigen gereedschap maken?

En waarom dan? Zodat de glorie van God de tent geheel kon vullen, zozeer dat zelfs Mosjee niet naar binnen kon (Sjemot 40:34f). Ontmoetingen konden alleen bij de ingang van de Tent plaatsvinden.

Het is een wonderbaarlijk idee dat de aanwezigheid van God tot één plek beperkt is en dan nog wel tot een kleine tent in de woestijn. Het verschaft een één-kamer appartement met een tafel, een lamp en een waskom maar zonder bed. (En denk erom, dit is tenslotte een God die

sluimert noch slaapt).

Hoe kunnen we dit contrast begrijpen tussen een Universele God, die het gehele universum heeft geschapen en een God die in een tentje past? Naderhand krijgt God genoeg van dit kampeeruitje en wenst een vast huis -maar ook het woord permanent moet begrepen worden in de betreffende zin, niet als absoluut begrip. Iedere huiseigenaar weet het: hoe mooi en fantastisch een huis ook is, het behoeft regelmatig onderhoud en kan last krijgen van vocht of vuur. Niets blijft zo lang intact als zou moeten volgens de garantieverklaring. En niemand zal een huis of zelfs een Tempel verzekeren tegen een 'Act of God' (dit is wat in het Engels als uitzondering op de dekking wordt gegeven; bedoeld wordt natuurrampen e.d., maar de 'grap' is alleen in het Engels grappig, *Vert.*).

Veel Joden hebben niet zo in de gaten, dat God de Tempelberg heeft verlaten -al twee millenia geleden- en zij denken dat ze God nog steeds beter kunnen bereiken op die plek. Dat Hij de boodschappen, die op kleine papiertjes staan die ze tussen de stenen hebben gewurmd zelf zal lezen en dat Hij de gebeden beter hoort als ze tegenover die muur zijn uitgesproken. Ik heb jaren geleden, nadat ik als student een nogal storende ontmoeting met dit verschijnsel had gehad, een paar gedichten geschreven met de titel : 'Post Kotel depression'. Je moet maar hopen dat er een goede dienst is die de post doorstuurt.

Maar op het moment waarover in deze sidra wordt gesproken is dit allemaal nog toekomstmuziek. Na al de opwinding over de Uittocht, de Ontsnapping (aan de Farao), Sinäi en het gouden kalf, Gods boosheid en Gods beslissing het over een andere boeg te gooien, na maanden van zorgvuldig bijeenbrengen van materialen en het bouwen van de tent, is aan het slot van Sjmot de verblijfplaats klaar en kan God zich daar vestigen. De eerste 'settler'?

Christenen noemen een synagoge vaak een 'Godshuis', maar dit is niet juist. De sjoel is een huis voor Mensen, Mensen die daar God kunnen ontmoeten, met Hem twisten, of over Hem leren- maar het is niet het eigen huis van God. Vanaf de vernietiging van de Tempel in Jerusalem is God niet meer beperkt tot één plaats - niet tot een tent of gebouw en zeker niet tot een muur.

Er is nog een wonder dat moet worden genoemd: dit is een bouwwerk dat binnen de afgesproken tijd klaar was en voor de afgesproken kosten!